

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010196
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010196.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému P. C., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom A. F. - Q., U. XXX/X, okres F., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b/, c/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. marca 2016, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/61/2015 zo dňa 5. októbra 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovanému ukladá podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr.zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný P. C. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b/, c/ Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 7. decembra 2014 o 23.40 hodine na miestnej komunikácii ulici M. H., pred bytovým domom číslo XX v Meste Prievidza, pri výjazde z pravotočivej zákruty s motorovým vozidlom značky MERCEDES - Benz E500 evidenčného čísla F., z dôvodu požitia alkoholických nápojov, pričom mal v krvi v čase vedenia motorového vozidla 0,64 MG/L alkoholu a neprispôsobenia rýchlosti vozidla svojim schopnostiam, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky s vozidlom prešiel na ľavú stranu tejto ulice, kde narazil do tam odparkovaných motorových vozidiel značky BMW 320 evidenčné číslo F., čím spôsobil majiteľke tohto vozidla U. O. škodu na vozidle vo výške 3.988 €, značky ŠKODA Fabia evidenčné číslo F.E, čím spôsobil majiteľovi tohto vozidla U. O. škodu na vozidle vo výške 1.703 €, značky CITROEN Jumpy evidenčné číslo W. čím spôsobil majiteľovi tohto vozidla spoločnosti F. D. F. - so sídlom v Banskej Bystrici, Q. číslo XX škodu na vozidle vo výške 1.200 €, značky FIAT Punto evidenčné číslo F., čím spôsobil majiteľovi tohto vozidla U. L. škodu na vozidle vo výške 1.110 €, značky SEAT Ibiza evidenčné číslo F., čím spôsobil majiteľovi tohto vozidla U. F. škodu na vozidle vo výške 1.195 €, pričom uvedeného konania sa dopustil i napriek tomu, že bol rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v Prievidzi, Okresného dopravného inšpektorátu v Prievidzi, sp.zn. ČVS: ORP-928/DI-2012 zo dňa 29. januára 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.03.2013, postihnutý za priestupok pre to, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu.

Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 3 Tr.zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr.zák. okresný súd obžalovanému uložil trest zákazu

činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 24 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenej U. O. škodu vo výške 1.091,82 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. bola poškodená U. O. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie. Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bol poškodený U. L. s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý písomným odvolaním prokurátora vo vzťahu k výroku trestu zákazu činnosti v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor poukázal na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorého samosudca svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pri ukladaní trestu obžalovanému zohľadnil doterajší spôsob života obžalovaného a okolnosti prípadu. Vo vzťahu k uloženému nepodmienečnému trestu odňatia slobody prokurátor nemal výhrady. Nesúhlasí však s rozsudkom vo výroku o treste zákazu činnosti z dôvodu, že uložený trest zákazu činnosti považuje za mierny z dôvodu, že podľa jeho názoru sudca pri ukladaní trestu zákazu činnosti nepostupoval v súlade s § 34 ods. 1, 4 Tr.zák. Prokurátor ďalej poukázal na znenie § 34 ods. 1, 4 Tr.zák. a na to, že z trestného spisu, ako aj z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 13-krát riešený za rôzne priestupky na úseku cestnej dopravy, naposledy za priestupok v roku 2014 pokutou vo výške 100 € za prekročenie rýchlosti. Podľa názoru prokurátora zvlášť treba poukázať na to, že obžalovaný bol už v predchádzajúcom období rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza, sp.zn. ORP-928/DI-2012 zo dňa 29.1.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.3.2013, postihnutý za priestupok spočívajúci v tom, že viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Za tento priestupok mu bola uložená pokuta 700 € a zákaz vedenia motorových vozidiel na dobu 16 mesiacov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti u obžalovaného sa jedná o nezodpovedného vodiča, ktorý napriek prechádzajúcemu postihu za priestupok, spočívajúci vo vedení motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, sa nepoučil a opätovne po požití alkoholických nápojov viedol motorové vozidlo. Preto podľa názoru prokurátora, sudca pri ukladaní trestu zákazu činnosti nepostupoval v súlade s ustanovením § 34 ods. 1, 4 Tr.zák. a aj vzhľadom na generálnu prevenciu, osobu páchatel'a, dôvody a spôsob spáchania skutku, mal byť obžalovanému uložený prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu. Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti a uložiť obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu pri strede trestnej sadzby v prvej polovici.

Odvolací súd považuje za potrebné predovšetkým uviesť, že verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo prejednať prokurátorom podané odvolanie a rozhodnúť o ňom, vykonal bez prítomnosti obžalovaného na základe aplikácie ustanovenia § 293 ods. 5 Tr.por., podľa ktorého ustanovenia, verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že obžalovaného v zaslanom upovedomení o verejnom zasadnutí zo dňa 15.2.2016 poučil o možnosti vykonania verejného zasadnutia o odvolaní prokurátora v jeho neprítomnosti, ktoré upovedomenie bolo obžalovanému zaslané aj na adresu, obžalovaným dňa 12.3.2015 označenú podľa § 34 ods. 5 Tr.por. (v súčasnosti § 34 ods. 6 Tr.por.) ako adresa na doručovanie písomností. Odvolací súd poukazuje na to, že zo zápisnice o výsluchu obžalovaného v prípravnom konaní zo dňa 12.3.2015 tiež vyplýva, že obžalovaný bol poučený o povinnosti oznámiť orgánom činným v trestnom konaní a súdu prípadnú zmenu jeho adresy na doručovanie písomností podľa § 34 ods. 5 Tr.por. a o účinkoch vrátenia sa zásielky ako nedoručenej na adrese označenej obvineným na prijímanie písomností z dôvodu, že adresát je na tejto adrese neznámy podľa § 66 ods. 4 Tr.por. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 64 ods. 4 Tr.por. aplikoval fikciu riadneho a včasného upovedomenia obžalovaného o konaní verejného zasadnutia o odvolaní prokurátora dňa 30.3.2015 s poučením obžalovaného konať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti na základe vrátenia sa nedoručenej zásielky odvolaciemu súdu dňa 19.2.2016 z dôvodu, že obžalovaný je na uvedenej adrese neznámy.

Krajský súd, ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania prokurátorom na verejnom zasadnutí v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o uloženom treste zákazu činnosti napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd, okrem vytýkaných chýb, zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutého výroku o treste zákazu činnosti rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby procesného charakteru, ktoré by zakladali dôvod na zrušenie napadnutého výroku, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu chýb tohto druhu, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním napadnutého výroku o treste zákazu činnosti rozsudku okresného súdu, odvolací súd sa stotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v podanom odvolaní, namietajúcej neprimeranosť okresným súdom uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v prospech obžalovaného.

Z vyššie citovaného obsahu odvolania prokurátora nepochybne vyplýva, že prokurátor v podanom odvolaní namietal neprimeranosť uloženého trestu zákazu činnosti rozsudku okresného súdu. Neprimeranosť uloženého trestu zákazu činnosti videl v nesprávnej aplikácii najmä ustanovenia § 34 ods. 1, 4 Tr.zák. okresným súdom na zistené skutočnosti o deliktuálnej minulosti obžalovaného.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd zistil, že obžalovaný bol dvanásťkrát postihnutý za priestupky v oblasti cestnej dopravy. Doposiaľ bol päťkrát súdne trestaný, pričom naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Žiline, sp.zn. 36T/36/2014 zo dňa 28.03.2014 pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody do 25.10.2015. Vo vzťahu k prokurátorom napadnutému výroku o uloženom treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, okresný súd uviedol len to, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v oblasti cestnej dopravy, a preto uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v prvej polovici zákonného rozpätia v trvaní 24 mesiacov.

Na základe preskúmania správnosti a zákonnosti napadnutého výroku o uloženom treste zákazu činnosti rozsudku okresného súdu, sa odvolací súd stotožnil s názorom prokurátora v odvolaní, podľa ktorého okresný súd sa pri ukladaní uvedeného druhu trestu obžalovanému náležite nevyporiadal so správne zistenými skutkovými okolnosťami, na ktoré poukázal prokurátor v odvolaní a ktoré skutočnosti v zmysle § 34 najmä odsekov 1 a 4 Tr.zák. odôvodňujú uloženie prísnejšieho trestu z hľadiska potreby ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Preto odvolací súd dospel k záveru, že je nevyhnutné zrušiť napadnutý výrok rozsudku okresného súdu z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por.

Na základ preskúmania správnosti skutkových zistení okresného súdu, rozhodných pre uloženie trestu zákazu činnosti obžalovanému odvolací súd, ako bolo už vyššie uvedené, dospel k záveru, že tieto skutkové zistenia okresného súdu majú oporu vo vykonaných dôkazoch a sú správne. Preto odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky podľa § 322 ods. 3 Tr.por., aby po zrušení napadnutého výroku o treste zákazu činnosti rozsudku okresného súdu rozhodol odvolací súd sám.

Odvolací súd v súvislosti s úvahami rozhodnými pre uloženie trestu obžalovanému považuje za potrebné poukázať na správne zistenia okresného súdu, podľa ktorých obžalovaný bol dvanásťkrát postihnutý za priestupky v oblasti cestnej dopravy, medzi iným aj za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Uvedené spolu s okolnosťami, týkajúcimi sa spáchania samotného trestného činu svedčia o pomerne dlhodobom nezodpovednom a nebezpečnom správaní sa obžalovaného v oblasti dopravy. Odvolací súd na základe skutkových okolností prejednávaneho trestného činu (najmä jazda pod vplyvom alkoholu, rýchlosť jazdy na komunikácii na sídlisku) konštatuje, že je len šťastím, že nezodpovedné a hazardné konanie obžalovaného nemalo podstatne závažnejšie následky. Nie nepodstatná je aj okolnosť, že obžalovanému nezabránila dopustiť sa tohto úmyselného trestného činu v oblasti dopravy ani tá skutočnosť, že bol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný úmyselný trestný čin. Z uvedených dôvodov aj podľa názoru odvolacieho súdu je nevyhnutné pri ukladaní trestu zákazu činnosti obžalovanému zabezpečiť záujem na ochrane spoločnosti pred nezodpovedným správaním sa obžalovaného v oblasti dopravy využitím primárne represívnej stránky trestu prostredníctvom výkonu dlhodobejšieho trestu zákazu činnosti. Preto sa odvolací súd stotožnil s dôvodnosťou názoru prokurátora o potrebe uložiť obžalovanému trest zákazu činnosti v blízkosti strednej sadzby.

Za správny považoval odvolací súd záver okresného súdu, podľa ktorého u obžalovaného je vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, spočívajúcich na jednej strane v poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ a na druhej strane v priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému je nevyhnutné uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 4 rokov, ktorý trest odvolací súd považuje za primeraný aj v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr.zák. Preto s poukazom na uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.